

Tárgy: Szerződő felek azonosításának elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2018.F. 242/31.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2021. év szeptember hó 20. napján** megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért

a fegyelmi eljárást megszünteti.

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

Indokolás

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A gyámhivatal bejelentő 2015. évben benyújtott bejelentésében az eljárás alá vont ügyvéd okiratszerkesztési tevékenységét kifogásolta, továbbá ügyvéd² tekintetében kifogásolta az okirati közreműködést és letétkezelést, míg ügyvéd³ tekintetében ugyancsak az okiratszerkesztői tevékenységet.

A bejelentés alapján a fegyelmi jogkör gyakorlója az előzetes vizsgálati eljárást elrendelte mindhárom ügyvéddel szemben.

A fegyelmi főmegbízott tájékoztatta az eljárás alá vontakat az előzetes vizsgálat lefolytatásának elrendeléséről, egyúttal felhívta az eljárás alá vont ügyvédeket, hogy a bejelentésre részletes észrevételt tartalmazó igazoló nyilatkozataikat és bizonyítékaikat, továbbá az ügyben keletkezett irataikat 8 napon belül küldjék meg azzal, hogy az iratszatolás elmulasztása az Ügyvédi Etikai Szabályzat 14/2. pontjába ütközik, így önálló fegyelmi vétséget képez.

Az eljárás alá vontak előterjesztették igazoló jelentésüket, egyúttal iratokat is csatoltak.

A fegyelmi jogkör gyakorlója határozatával ügyvéd³ elleni eljárást az akkor hatályos 1998. évi XI. törvény 47. § (1) bekezdés a) pontja és a Fegyelmi Eljárási Szabályzat 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján fegyelmi vétség elkövetésének hiányában megszüntette.

A fegyelmi megbízott összefoglaló jelentésében – melynek alapján a fegyelmi eljárás elrendelésére került sor – indítványozta az eljárás alá vont ügyvéd és ügyvéd² ellen a fegyelmi eljárás elrendelését, mivel megítélése szerint nevezettek 1 rb. folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követtek el.

Az összefoglaló jelentés utalt arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ismeretlen személyek személyi adatainak igazolása nélkül készített ügyvédi meghatalmazást, amelynek alapján a magát F.P-nek kiadó személy át tudott venni letétkezelő ügyvédtől ügyvédi letétben kezelt pénzüsszeget, és ezzel vétett az Üt. 3. § (2) bekezdése és az Etikai Szabályzat 3/2. pontja, valamint az Üt. 3. § (3) bekezdése és az Etikai Szabályzat 7/1. pontja szerinti rendelkezések ellen.

Az ügyvéd² tekintetében kifogásolta, hogy nem készített megbízási szerződést, és hogy olyan letéti szerződést kötött, amelyben nem tüntette fel a letét összegét, és ezzel megsértette az Üt. 28. § (2) bekezdését, az Üt. 23. § (1) és (2) bekezdését, továbbá vétett az Üt. 30. §, valamint az ügyvédek letét- és pénzkezeléséről szóló 4/1999.MÜK Szabályzat rendelkezései ellen.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást a rendőrkapitányság előtt indult büntető eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

Az ügyészség az ügyvéd2-vel szemben vádat emelt, az eljárás alá vont ügyvéd azonban a tárgyi büntető eljárásban csak tanúként került kihallgatásra.

A fentiekre tekintettel a Fegyelmi Tanács határozatával az eljárás alá vont ügyvéd ellen indult eljárást elkülönítette, tekintettel arra, hogy a két ügyvéd cselekvősége önállóan is elbírálható, ugyanakkor a büntető eljárás befejezésének bevárása az eljárás alá vont ügyvéd tekintetében aránytalanul elhúzná a fegyelmi eljárást.

Az elkülönítésre tekintettel az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a fegyelmi eljárás 2018.F.242. számon folytatódott.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2018.F.242/6. számú határozatával megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért őt kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta, melynek végrehajtását 3 évre felfüggesztette.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése folytán eljárás Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a fegyelmi eljárást megszüntette.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosának keresete alapján eljárás törvényszék ítéletével a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága alperes határozatát az elsőfokú kamara fegyelmi tanácsának határozatára is kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokon eljáró kamarát új eljárásra kötelezte.

A törvényszék ítéletében rögzítette, hogy az elsőfokú fegyelmi tanácsnak abban a körben kell döntést hoznia, hogy megállapítható-e az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége a személyazonosítás képmás alapján történő elvégzésének elmulasztása miatt, továbbá megállapítható-e a fegyelmi vétség elkövetése amiatt, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek szokatlan körülményt kellett volna észlelnie, és ennek alapján a nyilatkozattételi szándék valóságát vizsgálnia kellett volna, vagy a közreműködést meg kellett volna tagadnia. Döntését az első- és másodfokú fegyelmi eljárásban, valamint a bírósági eljárásban feltárt és rendelkezésre bocsátott bizonyítékok értékelésével, vagy szükség esetén a bizonyítási eljárás kiegészítésével kell meghoznia.

Utalt arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a személyazonosítás elvégzésére vonatkozóan a vizsgált cselekményt követő egy hónapon belül nyilatkozott a bejelentőnél, továbbá a fegyelmi eljárás során és a perben is nyilatkozatot tett, mely nyilatkozatok a megismételt eljárásban felhasználhatóak.

A vezető fegyelmi biztos indítványában előadta, hogy álláspontja szerint ahhoz, hogy a hatályon kívül helyező ítéletnek az elsőfokú fegyelmi hatóság eleget tudjon tenni, szükségesnek mutatkozik az eljárás alá vont ügyvéd ismételt meghallgatása és a másodfokú eljárásban nem vizsgált kérdések tisztázása.

A Fegyelmi Tanács meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet, aki a korábbi nyilatkozatait mindenben fenntartotta. Úgy nyilatkozott, hogy az előtte megjelenő ügyfeleket a képmásuk alapján is ellenőrizte, sem az ügyfelek magatartásában, sem a megjelenésükben semmi szokatlant vagy gyanúsat nem észlelt, végig együttműködőek voltak.

A tényállás:

N.E.V. tulajdonát képezte a [...] hrsz-ú ingatlan. A tulajdonos 2010.03.01. napján szociális otthonba költözött. A tulajdonos 2014.03.21. napján meghatalmazta az otthon vezetőjét ingatlanának értékesítésével és az azzal kapcsolatos minden eljárással.

A meghatalmazást az ügyvéd2 készítette és ellenjegyezte, akit az otthon vezetője ismert.

A meghatalmazással egyidejűleg a tulajdonos és az ügyvéd2 irodája között létrejött letéti szerződés szerint az ingatlan értékesítéséből befolyó vételárból 12.000.000.- Ft teljesítési helye az ügyvéd iroda letéti számlája lesz, a letéthehelyezés azt a célt szolgálja, hogy egy későbbi időpontban abból az ügyvéd2 jogi közreműködésével a tulajdonos egy meg nem nevezett nyugdíjsházban vásároljon bérleti jogot. A letéti szerződés rögzítette továbbá, hogy a letét összegét készpénzben kell kiadni.

Az ingatlan 2014.04.03-án eladásra került 13.300.000,- Ft vételárért. A vételárból az adásvételi szerződés rendelkezése szerint 12.000.000,- Ft az ügyvédi iroda letéti számlájára került átutalásra.

Az otthon vezetőjét 2014.06.10-én az intézményből vitte el a rendőrség, előzetes letartóztatásba került.

2014.10.01. napján az eljárás alá vont ügyvéd irodájában megjelent két személy, az egyikük magát a tulajdonosnak nevezte, a másikat F.P-nek. A magát a tulajdonosnak megnevező személy azzal bízta meg az eljárás alá vont ügyvédet, hogy készítsen meghatalmazást, mellyel meghatalmazza F.P-t az ügyvéd2 irodájánál letétben lévő összeg felvételére.

Az eljárás alá vont ügyvéd korábban egyik személyt sem ismerte, így részletes megbízási szerződés keretében tényállást vett fel, majd a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (KEKKH) által működtetett informatikai keretrendszer (JÜB) alkalmazásával 2014.10.01-jén 11:32:19 és 11:49:20 időpontokban mindkét személy vonatkozásában ellenőrizte a személyazonosító igazolványban és lakcímgazoló igazolványban szereplő adatok és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban szereplő adatok egyezőségét, az okmányok megfelelőségét.

Az iratellenőrzést követően az arcképek és az aláírások ellenőrzését elvégezve az eljárás alá vont ügyvéd érdemi eltérést, vagy bármely szokatlan körülményt nem észlelt, a felek magatartása az ezt követő eljárás tartama alatt sem keltett ez eljárás alá vont ügyvédben gyanút a felek személyazonosságát illetően.

Az eljárás alá vont ügyvéd a személyazonosítást követően 12:06-kor email útján megkereste az ügyvéd2-t, jelezve, hogy a tulajdonos a letéttel kapcsolatos iratokat nem hozta magával, ezért kéri annak megerősítését, hogy az ügyvéd2 kezeli-e a meghatalmazó által jelzett 12 millió Ft letétet.

Az ügyvéd2 12:21-kor email-ben megerősítette, hogy a letét nála van és megküldte a letéti szerződést, mely sem a JÜB azonosításhoz szükséges személyi adatokat, sem a letétben kezelt összeg mértékét nem tartalmazta.

Az eljárás alá vont ügyvéd ezt követően 2014.10.01. napján elkészítette a meghatalmazást, amelynek alapján a letét 12.000.000.- Ft összege 2014.10.06. napján készpénzben a F.P-ként megnevezett, de valójában ismeretlen személy által felvételre került.

F.P. a letét kifizetését követően, 2014.10.08. napján jelentette be a hivatalnak az iratai 2014.09.03-i elvesztését.

A rendőrkapitányság előtt büntetőeljárás indult.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2018.06.25-én bejelentette, hogy a büntető ügyben tanúként hallgatták meg. Az ügyészség az intézményvezető és társai ellen a járásbíróóság előtt folyó eljárásban az ügyvéd2-vel szemben is vádat emelt.

Az eljárás alá vont ügyvéddel szemben vádemelésre nem került sor.

A gyámhatóság az intézmény igazgatójának 2014.07.18-ai kezdeményezésére a tulajdonos cselekvőképességét teljesen korlátozó gondnokság alá helyezése iránt 2014.12.18-án keresettel fordult a bírósághoz.

A tulajdonos 2018.08.21. napján elhunyt.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét mindvégig vitatta.

Arra hivatkozott, hogy a nála megjelent személyek okiratait elkérte, annak alapján elvégezte a JÜB keretrendszerben az ügyféllenőrzést. Ránézésre ellenőrizte az igazolványokban szereplő fotók és a megjelentek egyezőségét. Mivel az ügyfeleknél nem állt rendelkezésre a letéti szerződés, ezért előbb telefonon, majd e-mailen megkereste a letéteményes ügyvédet, aki a letéti szerződést elektronikus úton megküldte a részére. A letéti szerződés beszerzésével az ügylet törvényességéről meggyőződött, az előtte megjelent felek ügyleti akaratáról megbizonyosodott, az aláírások valóságával kapcsolatban kételye nem merült fel. Ennél mélyebb vizsgálat nem életszerű. Az ügyfelek nem tunk gyanúsak, az irataikat készségesen átadták ellenőrzésre.

Azt sem tekintette szokatlannak, hogy idegenek jelennek meg az irodában megbízással.

Hivatkozott arra is, hogy a büntető eljárás során sem merült fel a felelőssége, tanúként hallgatták csak ki.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A vezető fegyelmi biztos végindítványában rögzítette, hogy a megismételt eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd meghallgatása és a rendelkezésre álló iratok alapján is az kétségkívül megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyfélazonosítás tekintetében az Üt., illetőleg a 2014.10.01-jén hatályos Etikai Szabályzat rendelkezéseinek eleget tett, így sor került a tényállás felvételére, és az ügyféllenőrzésre.

Ennek ellenére tényként állapítható meg az, hogy az a személy, aki meghatalmazottként aláírta az eljárás alá vont ügyvéd által készített meghatalmazást, és azután az ügyvéd2 letétjéből a pénzt felvette, nem volt azonos azzal a személlyel, akinek a személyi igazolványával igazolta magát.

Álláspontja szerint a felelősség megállapítása során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a tulajdonos meghatalmazó több ízben úgy nyilatkozott, hogy soha nem írt alá ilyen meghatalmazást és nem is jelent meg az ügyvédi irodában, illetve az eljárás alá vont ügyvédnek nem állnak rendelkezésre a meghatalmazás készítésekor ellenőrzött igazolványok másolatai, tehát nem állapítható meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az igazolványokat ténylegesen látta-e, vagy csak azok száma alapján végezte el az ellenőrzést. Az is kiderül a tényállásból, hogy korábban az eljárás alá vont ügyvéd sem a meghatalmazót, sem a meghatalmazottat nem ismerte. Életszerűtlen, hogy ha van egy budapesti ügyvéd, akinél letétbe van 12.000.000,- Ft, nem közvetlenül a letétkezelő ügyvédet keresik meg.

Az eljárás alá vont ügyvédnek az aláírások különbözőségét is észlelni kellett volna, és akkor járt volna el helyesen, ha tisztázza, hogy miért nem közvetlenül a letétkezelő ügyvédet keresik fel a nála megjelent ügyfelek.

Mindezek alapján a fegyelmi biztos végindítványában az összefoglaló jelentésben foglaltakat fenntartotta és az volt az álláspontja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az elkövetéskor hatályos Üt. 27/B. § és 27/D. § pontjainak, és az Etikai Szabályzat 7/1. pontja megsértésével 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, mert az okiratszerkesztést meg kellett volna tagadnia.

Pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását indítványozta, egyben indítványozta az eljárás alá vont ügyvéd kötelezését az felmerült költségek viselésére is.

Enyhítő körülményként kérte értékelni az időmúlást és az eljárás alá vont ügyvéd kedvező fegyelmi előéletét. Súlyosító körülményt nem észlelt.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa nem alapos.

A jelen ügyben 2014.10.01. napján, az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt cselekmény megvalósulásakor, az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) volt hatályban, elbírálásakor az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.).

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

Az Üt. 37. § a) pontja alapján *fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi.*

Az Üttv. 107. § a) pontja szerint *fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.*

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint ahhoz, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az Üt. 27/B. § rendelkezése szerinti ügyfélazonosítást elvégezte, kétség nem fér és ezt a törvényszék ítélete is megállapította.

Ezért az Üt. 27/D. § (1) bekezdése szerinti közreműködés megtagadásának nem volt indoka.

A bekövetkezett körülményekre tekintettel a Fegyelmi Tanács az alábbiakat rögzíti:

Bár kétségtől ez a gyakorlat, de semmilyen szabály nem írja elő azt, hogy a JÜB azonosítás végeztével az ellenőrzött igazolványok másolatait meg kell őrizni.

Azt, hogy az ügyfelek maguk szolgáltatták az azonosításhoz szükséges adatokat, igazolta az a tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a letéti szerződés ismerete nélkül tudomást szerzett arról, hogy a meghatalmazás tárgya az ügyvéd2 letétiében kezelt 12 millió Ft, a JÜB ellenőrzést pedig már azt megelőzően elvégezte, hogy a kollegájával a kapcsolatot felvette.

Az ügyfelektől származó információt a megkeresett kollega mindenben visszaigazolta.

Az ellenőrzés során nem merült fel olyan adat, hogy bármelyik igazolvány elvesztését, ellopását vagy megsemmisülését bejelentették volna.

Az eljárás alá vont ügyvédnek nem volt tehát oka kételkedni sem a megjelent személyek személyazonosságában, sem a nyilatkozatuk valódiságában.

A Fegyelmi Tanács úgy ítélte meg, hogy ezt meghaladó tájékoztató kötelezettség nem terheli az okiratszerkesztő ügyvédet.

Azt nem lehet az eljárás alá vont ügyvéd terhére róni, hogy F.P. – aki egyébként egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett az iratai eltűnésének módjáról és időpontjáról is – csak a letét kifizetését követő időpontban jelentette be a hivatalnak iratainak elvesztését.

A Fegyelmi Tanács elfogadta az eljárás alá vont ügyvédnek azt a védekezését is, hogy a beszerzett iratok és az előtte tett aláírások között értékelhető különbséget nem észlelt, amit alátámaszt, hogy a megküldött letéti szerződésen lévő letevői és az előtte aláírt meghatalmazáson szereplő meghatalmazói, illetve a megbízási szerződés mindhárom oldalára révezetett aláírás lényegében azonos volt, és azonos módon tért el a 4 évvel korábbi aláírástól, mely általában az idő előrehaladtával változik.

A Fegyelmi Tanács elfogadta az eljárás alá vont ügyvédnek azt a védekezését is, hogy az okiratszerkesztés közel 1 órás tartama alatt semmilyen szokatlan körülményt nem észlelt és az arcképek alapján sem kellett kételkednie a megjelent személyek személyazonosságában, ennek ellenkezőjét ugyanis - a megbízási szerződésben foglaltakra is tekintettel - bizonyítani nem lehetett.

Azt, hogy a meghatalmazó nem volt és nem is lehetett jelen a meghatalmazás aláírásakor, csak az ő meghallgatásával lehetett volna bizonyítani, ő azonban úgy halt meg, hogy a Fegyelmi Tanács előtti meghallgatására nem került sor.

A bejelentő a bejelentésében ezt ugyan állította, de a panaszhoz csatolt iratok között sem a tulajdonostól származó, sem a panaszban megjelölt intézményvezetői nyilatkozatokat nem csatolta.

Az utóbb felmerült kétes körülmények, az intézmény érintettsége, a más személyek ellen megindult büntetőeljárás, a tulajdonos gondnokság alá helyezési eljárása nem érintik az ügy megítélését és nem szolgálnak bizonyítékul az eljárás alá vont ügyvéd eljárásának a megítéléséhez sem.

A Fegyelmi Tanács az összes körülmény mérlegelése alapján tehát úgy ítélte meg, hogy az okiratszerkesztés során az eljárás alá vont ügyvéd a rá vonatkozó szakmai előírásokat betartva járt el, a meghatalmazás készítésekor rendelkezésre álló és beszerzett okiratok alapján nem volt indoka az okiratszerkesztésre vonatkozó megbízás megtagadásának, illetve ilyen körülmények bizonyítására nem került sor.

A Fegyelmi Tanács mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy az ügyben nem állapítható meg fegyelmi vétség elkövetése, és ezért az eljárást a Fegyelmi Tanács megszüntette.

A jelen eljárással felmerült költséget a FESZ 40.6. pontja alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli. A Fegyelmi Tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. október 21. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2018. F. 242.)